

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прзз 8/2023
28.06.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Жељка Шкорића, Гордане Којић, Александра Степановића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Мирелом Костадиновић, као записничарем, одлучујући о захтеву за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва Птз 343/23 од 19.05.2023. године, против пресуде Прекршајног суда у Смедереву, Одељење у Великој Плани 08 Пр 5392/22 од 04.01.2023. године и решења Прекршајног апелационог суда 13 Прж бр. 4502/23 од 09.03.2023. године, у предмету прекршаја, у јавној седници већа одржаној дана 28.06.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **УСВАЈА** и **УТВРЂУЈЕ** да је решењем Прекршајног апелационог суда 13 Прж бр. 4502/23 од 09.03.2023. године повређен закон.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Смедереву, Одељење у Великој Плани 08 Пр 5392/22 од 04.01.2023. године, окривљени АА, оглашен је одговорним што до дана 12.02.2021. године, у законом прописаном року од 30 дана од дана именовања на јавну функцију в.д. директора ЈКП „Градска топлана“ Велика Плана, на коју је именован 12.01.2021. године, није поднео Агенцији за спречавање корупције извештај о својој имовини и приходима, имовини и приходима супружника или ванбрачног партнера, као и малолетне деце уколико живе у истом породичном домаћинству, чиме је извршио прекршај из члана 103. став 1. тачка 17) Закона о спречавању корупције, па му је на основу наведене законске одредбе, уместо прописане казне за наведени прекршај, применом члана 50. Закона о прекршајима, изречена опомена и обавезан је на плаћање паушалних трошкова прекршајног поступка у износу од 2.000,00 (двехиљаде) динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Прекршајни апелациони суд је решењем 13 Прж бр. 4502/23 од 09.03.2023. године, донетом поводом жалбе подносиоца захтева за покретање прекршајног поступка, Агенције за спречавање корупције, по службеној дужности, преиначио пресуду Прекршајног суда у Смедереву, Одељење у Великој Плани 08 Пр 5392/22 од 04.01.2023. године, тако што је прекршајни поступак, покренут и вођен против окривљеног АА из ... због прекршаја из члана 103. став 1. тачка 17) Закона о

спречавању корупције, на основу члана 248. став 1. тачка б) Закона о прекршајима, обуставио, јер је наступила застарелост за вођење прекршајног поступка, с тим да трошкови прекршајног поступка падају на терет буџета првостепеног суда, сходно члану 141. став 2. Закона о прекршајима.

Против пресуде Прекршајног суда у Смедереву, Одељење у Великој Плани 08 Пр 5392/22 од 04.01.2023. године и решења Прекршајног апелационог суда 13 Прж бр. 4502/23 од 09.03.2023. године, јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва је подигао захтев за заштиту законитости, због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 84. ст. 1, 5. и 7. Закона о прекршајима, у вези члана 107. Закона о спречавању корупције, као и због повреде материјалног права из члана 265. став 1. тачка 3) Закона о прекршајима. У захтеву наводи да је Агенција за спречавање корупције, Прекршајном суду у Смедереву, Одељењу у Великој Плани поднела захтев 17.08.2022. године за покретање прекршајног поступка против окривљеног АА, в.д. директора ЈКП „Градска топлана“ Велика Плана, због прекршаја из члана 103. став 1. тачка 17) Закона о спречавању корупције, те да је првостепени прекршајни суд, након спроведеног поступка, донео пресуду 08 Пр 5392/22 од 04.01.2023. године, којом је окривљеног АА огласио одговорним због тога што је дана 12.02.2021. године извршио наведени прекршај и изрекао му опомену. Другостепени прекршајни суд је, поступајући по жалби подносиоца захтева, налазећи да је дана 12.02.2023. године наступила застарелост вођења прекршајног поступка, решењем преиначио наведену првостепену пресуду и поступак обуставио. Истиче да је другостепени прекршајни суд приликом доношења одлуке погрешно применио одредбу члана 84. став 1. и 7. Закона о прекршајима, а да није применио одредбу члана 84. став 5. и 7. истог закона, у вези члана 107. Закона о спречавању корупције, према коме се прекршајни поступак за прекршаје прописане тим законом не може покренути ако протекне 5 година од дана када је прекршај учињен. Указује и да је одредбом члана 114. Закона о спречавању корупције прописано да се овај закон примењује од 01.09.2020. године. Како је према изреци првостепене пресуде време извршења прекршаја 12.02.2021. године, правилном применом члана 84. став 5. и 7. Закона о прекршајима у вези члана 107. Закона о спречавању корупције, релативни рок за покретање прекршајног поступка истиче са даном 12.02.2026. године, а апсолутни рок застарелости вођења прекршајног поступка, у конкретном случају, наступа 12.02.2031. године. Додаје да је овом одлуком повређено и материјално право у смислу члана 265. став 1. тачка 3) Закона о прекршајима, јер је погрешно примењена одредба којом се одређује наступање застарелости покретања и вођења прекршајног поступка. С обзиром да је на наведени начин повређен закон у корист окривљеног, а имајући у виду да је реч о питању од значаја за правилну и уједначену примену права, предложио је да Врховни суд захтев уважи и утврди да је решењем Прекршајног апелационог суда 13 Прж бр. 4502/23 од 09.03.2023. године повређен закон.

Врховни суд је обавестио о седници већа јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва, који иако уредно обавештен, није приступио.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 286. Закона о прекршајима ("Службени гласник РС", бр. 65/13, 13/16 и 98/16-одлука УС, 91/19, 91/19 - др.закон, 112/22 - Одлука УС), Врховни суд је нашао да је захтев основан.

Према стању у списима, решењем Прекршајног суда у Смедереву, Одељење у Великој Плани 08 Пр 5392/22 од 06.09.2022. године покренут је прекршајни поступак по захтеву Агенције за спречавање корупције поднетом против окривљеног АА из ...,

због прекршаја из члана 103. став 1. тачка 17) Закона о спречавању корупције. Пресудом првостепеног прекршајног суда од 04.01.2023. године окривљени је оглашен одговорним што у прописаном законском року од 30 дана од 12.01.2021. године као дана именована на јавну функцију в.д. директора ЈКП „Градска Топлана“ Велика Плана (до дана 12.02.2021. године), није поднео Агенцији за спречавање корупције извештај о својој имовини и приходима, имовини и приходима супружника или ванбрачног партнера, као и малолетне деце уколико живе у истом породичном домаћинству, чиме је извршио прекршај из члана 103. став 1. тачка 17) Закона о спречавању корупције. Против ове пресуде жалбу је благовремено изјавила Агенција за спречавање корупције, због одлуке о прекршајној санкцији. Поводом наведене жалбе, Прекршајни апелациони суд је решењем од 09.03.2023. године, а по службеној дужности, преиначио првостепену пресуду тако што је обуставио прекршајни поступак против окривљеног, закључивши да је у овом прекршајном предмету наступила застарелост за вођење прекршајног поступка. Према разлозима образложења тог решења, како је, у конкретном случају, окривљени АА прекршај из члана 103. став 1. тачка 17) Закона о спречавању корупције учинио дана 12.02.2021. године, то је сагласно члану 87. став 7. Закона о прекршајима, дана 12.02.2023. године, наступила је застарелост вођења прекршајног поступка.

Одредбом члана 84. став 1. Закона о прекршајима прописано је да се прекршајни поступак не може покренути нити водити ако протекне једна година од дана када је прекршај учињен. Према одредби става 5. истог члана, изузетно од одредбе става 1. овог члана, за прекршаје из области царинског, спољнотрговинског, девизног пословања, јавних прихода и финансија, јавних набавки, промета роба и услуга, животне средине, спречавања корупције и ваздушног саобраћаја може се посебним законом прописати дужи рок застарелости. Према одредби члана 7. истог члана, покретање и вођење прекршајног поступка застарева у сваком случају када протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост.

Одредбом члана 107. Закона о спречавању корупције („Службени гласник РС“, бр. 35/19, 88/19, 11/21-аутентично тумачење, 94/21, 14/22) који није мењан од почетка примене овог закона, прописано је да се прекршајни поступак за прекршаје прописане овим законом не може покренути ако протекне пет година од дана када је прекршај учињен.

Одредбом члана 68. став 1. Закона о спречавању корупције прописано је да јавни функционер подноси, у року од 30 дана од дана избора, постављења или именована, Агенцији извештај о својој имовини и приходима (у даљем тексту: Извештај), имовини и приходима супружника или ванбрачног партнера, као и малолетне деце уколико живе у истом породичном домаћинству, према стању на дан избора, постављења или именована.

Према Аутентичном тумачењу одредбе члана 2. став 1. тачка 3) Закона о спречавању корупције („Службени гласник РС“, бр. 35/19 и 88/19) која је објављена у „Службеном гласнику Републике Србије“ број 11/21 од 12. фебруара 2021. године, одредба члана 2. став 1. тачка 3) Закона о спречавању корупције гласи: 3) „јавни функционер“ је свако изабрано, постављено или именовано лице у органу јавне власти, осим лица која су представници приватног капитала у органу управљања привредног друштва које је орган јавне власти, те да ову одредбу треба разумети тако да се односи и примењује на лица која су непосредно бирана од грађана и лица која бира, поставља или именује Народна скупштина, председник Републике, Врховни касациони суд, Високи савет судства, Државно веће тужилаца, Влада Републике Србије, скупштина

аутономне покрајине, влада аутономне покрајине и органи јединица локалне самоуправе.

У конкретном случају, прекршајни поступак је покренут и вођен због прекршаја из члана 103. став 1. тачка 17) Закона о спречавању корупције, који је извршен 12.02.2021. године истеком рока од 30 дана за подношење Извештаја из члана 68. наведеног закона, рачунајући од дана именовања окривљеног АА на јавну функцију – в.д. директора ЈКП „Градска Топлана“ Велика Плана. Како је поступак покренут и вођен због прекршаја прописаног Законом о спречавању корупције, погрешан је закључак другостепеног прекршајног суда да је дана 12.02.2023. године наступила застарелост за вођење прекршајног поступка применом одредби члана 84. став 1. и 7. Закона о прекршајима, јер се ради о прекршају из области спречавања корупције за који, је чланом 107. Закон о спречавању корупције, у складу са одредбом члана 84. став 5. Закона о прекршајима, прописан дужи рок застарелости покретања прекршајног поступка (пет година од дана када је прекршај учињен) који би у конкретном случају, имајући у виду да је као време извршења прекршаја наведен 12.02.2021. године, истекао дана 12.02.2026. године, док би рок апсолутне застарелости вођења прекршајног поступка истицао тек 12.02.2031. године.

Сагласно изложеном, Врховни суд је нашао да је побијаним решењем другостепеног прекршајног суда повређен закон, односно учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 84. ст. 1. и 5. Закона о прекршајима и члана 107. Закона о спречавању корупције као и повреда материјалног права из члана 265. став 1. тачка 3) Закона о прекршајима, па је на основу члана 287. став 4. у вези члана 288. став 1. Закона о прекршајима одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ
дана 28.06.2024. године, Прзз 8/2023

Записничар
Мирела Костадиновић,с.р.

Председник већа – судија
Јелена Ивановић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић